

[Undervisningsministeren.]

mentale Ramme, Nationen med Rette kan kræve, og det giver hver af dem Rum, der udmærket svarer til deres Indhold." Det er altsaa de Ord, Museumsdirektør Mackeprang har brugt om det første Forslag, jeg fremsatte, og derefter siger han nu om det nye Forslag:

„Paa given Foranledning skal Museumsraadet udtale, at det betragter det Ændringsforslag, Ministeriet paatænker at stille med Hensyn til Udvidelsen af Prinsens Palæ, som en absolut Forbedring af det forelagte Forslag.“

Jeg ved ikke, om det derefter er mig og Planens Fortalere, der har gjort os skyldige i groft Misbrug ved at benytte Museumsinspektør Mackeprangs Udtalelse her som en anbefaling for dette Forslag. Det tyder dog ikke paa, at man fra Museets Side anser dette for en Løsning, som man overhovedet ikke kan være bekendt at indlade sig med.

Jeg kan føje til, at jeg har Udtalelser fra adskillige andre. Jeg har en Udtalelse fra Museets gamle Direktør, Sophus Müller, som ogsaa har et godt Navn baade som Videnskabsmand og Museumsmand og ogsaa et godt Navn ude i Befolkningen, saa han meget vel kan nævnes ved Siden af Professor Blinkenberg, som jeg paa ingen mulig Maade ønsker at sige noget nedsettende om, han er en udmærket Videnskabsmand og Museumsmand. Dr. Sophus Müller siger, at efter hans Mening vil dette give noget fuldt tilfredsstillende. Og jeg kan nævne de 14 smaa, der har udtalt sig for Planen og givet den en ret varm Tilslutning. Jeg synes nok, at jeg derefter kan have Lov til at sige, at Planen neppe med Rette kan betegnes som en helt umulig og uanstændig Løsning.

Man har nævnt som en Ulempe, at der skal gaa nogen Tid, inden man kan faa begyndt paa Arbejdet, og jeg indrømmer, at det er en Ulempe. Det vilde være rart, om man kunde gaa til Arbejdet straks og begynde at opføre en Museumsbygning og flytte det hele derind; men den nævnte Skavank har ikke blot denne Plan, men ogsaa de andre, der har været fremme, i alt Fald Kastelsplanen og Dobbeltkarreen. Man kan heller ikke dør i Løbet af en Maaned Tid eller et halvt Aar begynde at tage fat, der er ogsaa dør Folk, der skal flyttes. Her er det særlig Tandlægeskolen, man har nævnt, der vil tage lang Tid; men jeg vil for øvrigt sige, at der er et Par Steder, hvor man kan tænke paa at anbringe Tandlægeskolen, og hvor den kan anbringes under gode Forhold i Løbet af et halvt Aar i det højeste. Derefter kan man tage fat paa at

opføre denne Bygning, det behøver ikke at trække ud i nogen uoverskuelig eller meget fjern Fremtid.

Med Hensyn til Folkemuseet og Frilandsmuseet er man jo enig om, at det er en Sag, som man maa se at faa løst snarest muligt. Der er efter min Mening ikke noget i Vejen for, at man kan tage hele Museums-spørgsmaalet i to Tempi. Man kan først ordne den Sag her, der dog var den, der særlig kaldte Indsamlingen frem og bragte de store Bidragssummer ind; men den anden Side af Sagen skal jo ogsaa løses. Jeg vil for øvrigt sige, at jeg synes ikke, den er helt afklaret endnu. Navnlig er det jo blevet noget vanskeligt ved, at man vil knytte Folkemuseet og Frilandsmuseet sammen, hvad der ogsaa i og for sig er meget rimeligt. Men det hele er, som sagt, ikke helt afklaret, der er ikke fuld Klarhed over, hvor Frilandsmuseet skal ligge, om det skal blive ved Lyngby eller lægges ved Frederiksberg Bakke eller muligt paa Christianshavn, hvor de gamle Volde skulde benyttes. Der har været flere Ideer fremme, men at Sagen snarest muligt skal og bør løses, er der jo Enighed om.

Jeg skal anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af mig, og det Ændringsforslag, der er stillet af Fler-tallet, og som jeg har tiltraadt. Angaaende de stillede Underændringsforslag skal jeg sige, at jeg vilde foretrække Fler-tallets Ændringsforslag, men jeg lægger ikke saa særlig Betydning i, hvem der bliver Formand i Bedømmelsesudvalget, og jeg kan derfor ogsaa tage imod Forslaget i den Skikkelse, det vilde faa ved Underændringsforslagets Vedtagelse.

Holstein: Maa jeg blot til den højtærede Ministers Bemærkninger sige, at efter min Formening har han ingen som helst Beføjelse til at paaberaabe sig hverken Direktør Mackeprangs Erklæring eller de fjortens Erklæring som en anbefaling for den Stormgadeplan, han har anbefalet her i Tinget. Det, Direktør Mackeprang siger, er, at, staaende overfor paa den ene Side Materialgaardsplanen og paa den anden Side status quo, overhovedet ingen Forandring af vort Nationalmuseums Forhold, foretrækker han den højtærede Ministers Stormgadeplan. Men det er noget ganske andet end en anbefaling. Og hvad de fjortens Erklæring angaar, gik den, som jeg paapegede, i Virkeligheden kun ud paa at slaa Bom for Tanken om at lægge Museet i Rosenborg Have ud mod Sølvgade. Det var det, man slog fast, at naar man